

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra SLÆGTEN

Citation: Wied, Gustav: "Slægten. 1967", i Wied, Gustav: *Slægten. 1967*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied06val-shoot-idm140460779181616/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten. 1967

trøden var hun i sine Spørgsmaal. Saa ufortrøden, at Moderen til sidst sagde.

— Nej, la' nu være aa fortæl mere, Søren! Jeg tør ikke være her alene!

Og saa begyndte hun for tyvende Gang at trænge ind paa Sønnen for at faa ham til at flytte herind i Huset. Hun var gammel, sagde hun, og hvis der skulde komme noget paa, saa laa hun her og kunde hverken faa Hjælp eller Raad, men maatte dø som et andet Kreatur!

Stasia sad og hørte til og gottede sig ved Tanken om, at hende kunde Moderen ikke faa fat i, for Erkebaronessen slap hende ikke fra sig for aldrig det.

Og Sønnen vægrede sig ogsaa paa det kraftigste. Han blev pludselig højroset og sagde, at hun vidste jo godt, at han maatte være i Nærheden af Posthuset. Det var jo over én Mil, han fik at gaa, om han skulde bo her. Pludselig trumfede han i Bordet og sagde, at var hun bange for at ligge ene, kunde hun jo lægge sig ind paa Fattiggaarden, der var Selskab!

Stasia slog en høj Latter op, da Søren nævnede Ordet: Fattiggaarden; og hun puffede hemmeligt Moderen i Siden for at hidse hende. Det var hende ligefrem en Sjælesvir at se de to andres dirrende Ansigter og hadefulde Øjne. Hun havde jo sit paa det tørre.

Maren stak i Hyl og dundrede i Bordet til Svar, saa Kopperne dansede: Han var et utugtigt Skarn og et Dyr og en Judas Iskariot, at han vilde skikke sin egen kødelige Mo'er ind mellem alt det Skidt og Skrammel og Tyvepak o. s. v., o. s. v.

Og det endte med, at Søren tog sin Hue og gik sin Vej, og svor paa, at han aldrig skulde sætte sine Fødder i dette forbandede Hus! —

Saa var de to Fruentimmer alene.

Stasia sad og vædede Pegefingeren og fiskede de Smuler af Hvedebrødet op, som laa tilbage paa Papiret, det havde været pakket ind i.

— Naa, Moder, tag Dig nu ikke det saa nær, skrev hun og stak Tavlen hen til Maren.